

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 220.

V Ljubljani, v torek 25. septembra 1888.

Letnik XVI.

Deželni zbor kranjski.

(Peta seja, dne 25. septembra.)

Deželni glavar dr. Poklukar otvori ob 1/2 11. uri dopoldne sejo s tem, da se prečita in potrdi zapisnik zadnje seje.

G. deželni predsednik baron Winkler naznanja, da je v lanskem zasedanju skleneni zakon „o ribarstvu“ z Najvišjim sklepom z dne 18. avg. t. l. dobil cesarjevo potrjenje.

G. Pfeifer je med drugimi danes izročil tudi naslednje prošnje:

a) Prošnjo občine Vinica, da se odpravi prepoved namakanja konopelj v Kolpi;

b) prošnje občin Št. Peter in Belacerkev, da se deželnih naklad oprosti domače žganje.

Poslancu baronu Apfaltrernu se dovoli dopust za celo letošnje zasedanje.

Po razdelitvi došlih prošenj se finančnemu odseku v pretresanje in poročanje izročé naslednji predlogi deželnega odbora:

a) Poročilo deželnega odbora o podporah, ki naj bi se iz deželnega zaklada dovolile šolskim občinam za zgradbe ljudskih šol;

b) računski sklep deželnega zaklada za l. 1887. in razkaz skupne imovine koncem leta 1887.;

c) proračun deželnega zaklada za l. 1889.

d) Poročilo deželnega odbora gledé osuševalnih del v dolini račenski, se izroči upravnemu odseku.

Potem poroča poslanec Murnik o strokovni šoli za šivanje čipek in umetno vezenje, ki se ima po odredbi naučnega ministra s slovenskim učnim jezikom napraviti v Ljubljani in za katero so že imenovani potrebni učitelji in učiteljice. Poročevalec v imenu finančnega odseka predlaga:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Visokemu c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje izreka se za do zdaj izdane naredbe o

oživotvoritvi strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani najtoplejša zahvala.

2. Enaka zahvala se izreka slavni kranjski hranilnici za blagodušno podporo, ki jo je dovolila tej šoli.

3. Od deželnega odbora gledé doneskov za to strokovno šolo gosp. ministru za uk in bogočastje predloženi sklepi se vzamejo na znanje in se odobré.“

Ti predlogi deželnega odbora se glasé:

„1. Kranjski deželni odbor obveže se, da za prvo opravilo strokovne šole za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani z delarskimi in risarskimi mizami, orodjem, delarskim gradivom, učili itd., za katere se bode po ukazu Njega vzvišenosti gosp. ministra za uk in bogočastje od 5. januarja 1888. l. št. 17.974, potreboval znesek 1000 gld., dá v uporabo polovico, t. j. 500 gld. visoki naučni upravi iz kranjskega deželnega zaklada.

2. Za letne nabave orodja, delarskega gradiva itd., za kar se bode po gornjem visokem ministerskem ukazu potrebovalo na leto 300 gld., obveže se deželni odbor, izplačevati vsako leto iz deželnega zaklada donesek 100 gld.

3. Za ustanove vzel se bode za prvo leto v proračun deželnega zaklada znesek 150 gld.

4. Mestni občini ljubljanski dovoljuje se za poravnanje najmovine za prostore, njih vzdrževanje, kurjavo, snaženje, razsvetljavo in za postrežbo leten donesek 150 gld., ako visoki deželni zbor temu privoli.

5. Za potrebno šolsko opravilo (šolske klopi, stolice, mize, plošče, stole itd.), za kar se utegne potrebovati 600 gld., donašal bode deželni odbor iz kranjskega deželnega zaklada mestni občini ljubljanski tretjino, ako temu privoli visoki deželni zbor.“

Poleg te deželne podpore dovolila je tudi kranjska hranilnica s pridržkom privolitve občnega zbora za to šolo naslednje doneske:

a) za oskrbo šolskih prostorov, potem za vzdrževanje itd. na leto 200 gld.;

b) za na nabavo šolske oprave jedenkratni donesek 200 gld.;

e) za prvo nabavo učil, orodja itd. jedenkratni donesek 250 gld.;

d) za poznejšo nabavo pod b) in c) navedenih predmetov leten donesek 50 gld.;

e) za ustanove učencem na leto 500 gld. in sicer doneske, navedene pod a), d) in e) za sedaj na dōbo treh let.

Omenjati je še, da sta tudi trgovska in obrtna zbornica in občinski zastop deželnega stolnega mesta pritrdila predlogom posebnega odbora ter izjave predložila visokemu c. kr. ministerstvu za uk in bogočastje in da se utegne strokovna šola za šivanje čipek in umetno vezenje v Ljubljani po tem takem skoraj oživotvoriti.

Poslanec Dežman ima več pomislekov zoper uredbo te šole; zlasti se podtika nad tem, da bode učni jezik slovenski. Kdo je učnega ministra poučil, zakliče Dežman, da je kaj tacega ukazal? To je jako čudno, zlasti, ako se primerja, kaj je minister ukrenil zastran lesne obrtne šole v Ljubljani. Najbrž so to storili državni poslanci, da bi bili dobili nekako darilo za to, ker so glasovali za žganjarski davek. (Veselost.) Enako veselost je vzbudila tudi trditev Dežmanova, da se ugovarja proti tej šoli, kakor da bi bil nasprotnik slovenskega pouka! Konečno predlaga, naj se pouk na tej šoli tako uravná, da ga bodo mogle obiskovati tudi nemške deklice.

G. deželni predsednik baron Winkler odgovarja predgovorniku, da ne bo preiskoval, kdo je ministra informoval, da se je pa minister pri osnovi te šole gotovo oziral na deželne potrebe. Ako bodo šolo obiskovale nemške deklice, se bode že skrbelo, da bodo tudi one dobivale primeren pouk.

Poslanec Šuklje kaže, da mora biti reč, katero g. Dežman zagovarja, slaba, ker v njeno podporo stari parlamentarec ne more navesti drugih razlogov, kakor malo slabih dovtipov in nekoliko starih obrabljenih fraz. Da je učni jezik slovenski, sledi iz razmerja med prebivalstvom kranjskim, ki šteje 447.000 slovenskih in le 29.000 nemških duš. Ministru ni bilo treba posebne informacije, zlasti pa

LISTEK.

Dva dni v Benetkah.

I.

5. septembra.

Moj namen je bil ostati v toplicah trziških vsaj 14 dni, — kar mi pride naznanilo iz domovja, da se sedmorica Kranjcev in Kranjic napravlja v Benetke in že v nedeljo pred Malim Šmarnom odrine od doma. Vabilo, naj se še jaz pridruživ izletnikom, radostno sprejemem ter vse potrebno ukrenem za potovanje v Italijo. Rad bi se bil mudil še nekoliko dni v Trziči zaradi tega, da bi bil videl in pozdravil prevzvišenega nadškofa goriškega, ki je imel ravno tiste dni priti v Trzič birmovat. Delale so se za to priliko velike priprave v cerkvi. Mej drugimi olepšavami sem videl prezbiterij z nova naslikan, toda za tako cerkev preveč revno in priprosto. Jako praktični so opomini po zakótkih zunaj cerkve, debelo začrkani na steno: „rispettate la casa di Dio!“ (spoštujte hišo božjo), pa vendar se mi je videlo, da bi še gotoveje od oudukaj odvracalo ostudne grdine gosto omrežje.

Poslovivši se od topliških sotrudnikov in prijaznega če prav v marsičem odurnega mesteca po hitim na železniško postajo čakati nagliča s kranjsko izletno družbo. Že od daleč ugledam za oknom enega izmed vlakovih vozov orjaško postavljeno prijatelja, mahljajočega z roko. Brž se pozdravimo in sédemo skupaj. Bili smo 3 duhovniki, 2 slikarja pa 1 posestnik z Vrhnike z ljubeznjivo svojo ženko in sva-kinjo, tedaj nas 8 po številu, — prav vesela in prijetna družba. Gotovo ne bomo nikdar zábili prij- jetnih ur, ki smo jih uživali potoma tje in nazaj, pa v velekrasnih Benetkah. Eden izmed družbe je kot slikarski učenec več let bival v Benetkah, zato smo si bili v svesti, da nas popelje na vse ime- nitniše kraje in razkaže nam sloveče zanimivosti beneške.

Urno drknemo iz Trziča mimo postaje Ronk in Zagrada v Sdraussino (Zdravščino), odkoder pelje lep železen most čez Sočo v Gradiško. Od daleč je videti velikansko poslopje, kaznilnica, kjer se pokoré vsakovrstni grešniki za storjene hudobije. — Pokoré ali debelé, — ne vem, kateri izraz bi bil primernejši. V sedanjem času vseobčne humanitete jetnik ne pogreša družega kakor prostost, do katere pa mu ni Bog vé kaj pri dobri jedači in drugi povoljni strežbi. Kak razloček med ječami sedanjih kaznilnic

in groznimi temnicami vojvodske palače v Benetkah! — Od postaje Gradiške naprej teče železnica med široko, s kamenjem naplavljenno Sočino strugo in skalnatim kraškim pogorjem do postaje Rubbia-Savogna. Komu se ne bi srda in gnjeva srcé obrnilo v prsih, če vidi, kakó so ti limónarji laški spačili lepa imeua slovenskih vasi? Kdo bi v šarasti obliki „Savogna“ spoznal čisto slovensko besedo „Sovodje“. Ravno pod to vasjo namreč izliva bistra podnanóška Ipava svoje valove Soči v naročje.

Še nekaj minut se je trkljal vlak po prelepi ravnini goriški, katera zalaga sladkosnedeže s slastnimi špargeljmi, z zgodnjim krompirčkom in z drugimi proizvodi plodne svoje zemlje, — pa smo bili na postaji goriški.

Tu je bilo treba preložiti se v drug vlak; ker nas je bilo osem, smo kar jeden predal v železničnem vozu zasedli in peljali se vkup naravnost v Benetke. Zabava je bila vseskozi izvrstna. Smešnice so se vrstile z narodnimi pesmicami, vmes pa je vedno zdaj ta zdaj oni vtaknil kako šaljivo opazko. Naj- večkrat so bili seveda na vrsti Ribničanje, ki morajo — ubožci — po vsej Sloveniji dajati gradivo šali in smehu. Še celó nabiratelj narodnih pesmi iz Češke, g. Ljudevit Kuba, si je 10. t. m. pri meni

o tej reči ni bilo nobenega razgovora tedaj, ko se je v državnem zboru razpravljalo špiritni davek. To so le puble kombinacije. Ko se je razpravljalo obrtno vprašanje, so slovenski državni poslanci tirjali potrebni pouk tudi za Slovence, in noben konstitucionalni minister se tako opravičenim tirjatvam ne more upirati; sicer bi ga takoj nasprotni veter pihal. (Dobro!)

V daljšem govoru je pobijal trditve Dežmanove in zlasti zavračal še natolcevanje, kakor da bi bila hranilnica odrekla podporo, ker je učni jezik slovenski. On o hranilnici nima tako slabe misli in se mora za njo potegniti pri g. Dežmanu! (Veselost!)

Baron Švegelj je na pomoč prihitel Dežmanu in zagovarjal njegov predlog, češ, da ni prav pouka v novi šoli omejevati za slovenske deklice, da je treba učenkam dati priliko, izdelke prodajati tudi po vnanjih deželah in da ne gre izključevati enega domačega okraja, zraven pa trditi, da je šola odmenjena tudi za sosedne slovenske dežele. (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. septembra.

Notranje dežele.

Inozemsko časopisje trdi, da je *grof Kalnoky* priporočil Turčiji, naj prizna Koburžana. To vest dunajski vladni krogi preklečujejo dostavljajoč, da ministerstvo nima povoda presojevati postavnosti bolgarske vlade, kojo pa priznava kot dejansko vlado.

Predvčerajšnja številka uradnega lista objavlja imenovanje novega *ogerskega naučnega ministra* grofa Csakyja, ob enem pa njegovo odstavljenje kot podpredsednik zgornje zbornice in nadžupan spiškega komitata.

„B. Tagbl.“ pravi, da bo *proračun*, ki se bo predložil skupnemu državnemu zboru, le prav malo ugodnejši od prejšnjega, akoravno so v njem obseženi skoraj vsi dohodki novih davkov. Proračun bo izkazoval bistven primanjkljaj. Ta izid je tem žalostnejši za našo državno polovico, ker bo po soglasni trditvi dunajskih listov avstrijski proračun sklenen s prebitkom.

Ogerska vlada sili na to, da se utrdijo soteske v erdeljskih Karpatah.

Vnanje države.

O *položaji* piše „Nord“: Obisk Kalnokyjev v Friedrichsruhe in Albrehtov v Berlinu sta dokaz, da so se v zadnjem časi utrdile prijateljske razmere mej Nemčijo in Avstrijo. Posebno zaslonbo je dobil evropski mir pri petrograjskem sestanku.

„Pol. Corr.“ poroča iz Rima: *Vatikan* je vsled trditve liberalnih listov in vladnih krogov, da pomeni obisk *nemškega* cesarja sankcijo Rima kot glavnega mesta Italije, prosil berolinsko ministerstvo, naj zagotovi, da cesarjev obisk nima pripisovanega mu značaja. — „Germania“ je izvedela iz najzanesljivejšega vira: Cesar Viljem si je za dōbo svojega bivanja v Rimu prepovedal vse javne in zasebne slavnosti s strani komune ali družb, da ne razžalijo neposrednje papeža, pod kojega očmi bi se vršile te slovesnosti. Privolil je samó, da se vdeleži vojnih in mornaričnih vaj. „Germ.“ dostavlja temu poročilu: „To vest objavljamo po besedah, kakor smo jo čuli; drugzega nočemo k temu opomniti, nego zabilježiti izraz svojega zadoščenja.“ Zadovoljiti mora v resnici to naznanilo vsakega katolika, akoravno

na Pivki zabeležil nekoliko ribniških dovtipov. Prigodbica o kupčiji za lončeni bas mu je bila tolikanj všeč, da je kar gorka romala v njegovo zbirko.

Poslednja postaja na avstrijskih tleh je Cormons (Kormin). Onkraj tega precej velicega mesta deli kratek most čez gorski potok, ki je imel pa sedaj popolnoma prazno stugo, mejo mej Avstrijo in laškimi kraljestvom. Tu na desni obali Sočini po ravnini furlanski bivajo Furlanje, nekaj čez 50.000 duš. Govorijo neko čudno narečje, ki dela jeziko-slovcem ravno tako preglavico, kakor naš kočevski „hinderhōnder“. — Nekdaj se je tu raztezala tje do koroško-tirolske meje dežela Karnija, v katero so se v 7. stoletju po Kr. selili Slovenci in jo po krvavih bitkah z Longobardi zasedli. Čedad (Cividale) in Videm (Udine) sta bila slovenski mesti. Slovenski jezik je bil še l. 1475 domači jezik nižjega ljudstva v Vidmu, v sedanjem stolnem mestu Furlanije. Furlanski zgodovinar, Nicoletti, piše, da so za oglejskih patrijarhov po furlanskih vaséh več slovenski govorili kot furlanski. Slovenske naselbine so se zdaj po Furlaniji poizgubile, samo nad Čedadom in v Rezijski so se ohranili borni ostanki. Krajevna imena slovenska, katera nahajamo v obilnem številu po Furlaniji, pričajo pa še dandanes neizbrisno, kakó daleč je sezal nekđaj slovenski živelj.

bodo delali kisle obraze italijanissimi, kojim je izpodletela nakana, da bi smeli tako rekoč postavno privediti izjave zoper cerkev.

Srbskemu kralju je predložil Kristić načrt, da se omeji tiskovna prostost. Kralj se še ni odločil, ali naj potrdi to izredno naredbo ali ne. Iz Gleichenberga bo šel Milan na Dunaj, da pozdravi nemškega cesarja, od tod pa naravnost čez Budimpešto v Belgrad.

Iz Gjurgjeva se poroča, da namerava *bolgarski* ministerski predsednik Stambulov proglasiti Bolgarijo neodvisno. Blagajnice so prazne. Častniki niso dobili plač že po štiri mesece. Vojaki dobivajo samo živež „in natura“.

Ruski vladni krogi trdijo, da bo bolgarsko vprašanje v kratkem bolj ali manj ugodno za ruske koristi rešeno. V bodoče bo Rusija obračala svojo pozornost v prvi vrsti na srednjo Azijo. — Vlada ukrepa o naredbah, kako bi mogla zabraniti naseljevanje nemških podložnikov v južni Rusiji. Izkušnja zadnjih let je pokazala, da jako slabo vplivajo v gospodarskem in moralnem oziru nemški naseljenci na domačince.

Nemški listi živahno razpravljajo objavo dnevnih zapiskov ranjkega cesarja Friderika. Ta zadeva je posebno razburila Bismarckove pristaše. „Börzen-Ztg.“ piše: „Prestolonaslednik Friderik Viljem je dal leta 1873 svoj mej nemško-francoskim bojem sestavljeni dnevnik metalografovati ter je dvanajst odvisov podaril onim osebam, do kojih je imel posebno zaupanje. Potem se je plošča uničila, podarovanje pa je prestolonaslednik prosil, naj zapiskov ne objavijo prej nego petdeset let po njegovi smrti. Ta prošnja je bila vsem sveta, le državni poslanec dr. Delbrück, nekdanji odgojitelj princa Valdemarja, je prelomil svojo obljubo. Ker se objava ni dovolila na najvišjem mestu, bo ta zadeva gotovo napravila še veliko prahú.“ „Magdeb. Ztg.“ zatrjuje, da se bodo izročili javnosti vsi Friderikovi spisi. Konservativni in narodno-liberalni listi pa pravijo, da se bo razjasnilo še-le tedaj, kolikega pomena so ti zapiski, ko bo postalo znano, kdo prevzame jamstvo za njihovo pristnost. „Berl.-Börsen-Courier“ trdi: „Objava ima dvojen namen. Dnevnik bo prvič mnogo pripomogel k temu, da se uvedejo državna odgovorna ministerstva, ne da se odzame delo Bismarcku, marveč da se ukrepi državna neodvisnost in samostojnost. Zapiski pa bodo drugič tudi pri bodočih deželnozborskih volitvah krepak vspored.“

Indijski vladi je došlo poročilo *afganistanskega* emira z dne 19. t. m., v kojem se naznanja, da so došli njegovi vojaki v Rin, 30 milj od Heilaka, kojega poglavarji so se mu podvrgli. Izak kan je bajé ubežal ve Bokharo. Temu poročilu ne verjamejo celó v Simli. Iz Kitrala se javlja, da je šel Izak kan v Badakšan ščuvat tamošnje prebivalce zoper emira.

Izvirni dopisi.

Iz Šmartina pod Šmarnogoro, 20. septembra. V zadnjem dopisu sem Vam naznanil volitev volilnih mož odbornikov, danes pa volitev župana in svetovalcev. V četrtek dne 13. sept. t. l. popoldne se je vršila volitev župana in svetovalcev za občino Šmartino pod Šmarnogoro pri g. Francu Kovaču, krčmarju v Tacnu. Jaz kot davkoplačevalec in volilec odbornikov sem prišel poslušat in zapisat glasove, da bi zopet g. Š., kateri je že pri volitvi odbornikov nered delal in nepostavno ravnal, kaj tacega zopet ne storil. Mirno in tiho sem sedel na klopi in pisal. Takoj me prvi napade g. Š. Drugi je bil odbornik Andrej Jerala, kateri mi zaukaže: Vun! ti nimaš tukaj nič opraviti. Poberi se! Na to odgovori odbornik g. Jože Gregorš: Gosp. tajnik, če bo pa takó, gremo volilci takoj domov. Tretji me napade prejšnji župan.

Ko je bil pa nov župan g. J. Kališ izvoljen, skoči krčmar France Kovač iz Tacna k meni kakor lev, zgrabi me za obe rami in me vleče z vso silo skozi vrata in vežo na cesto, na kar me je s kolenom sunil. To vse se je godilo v pričo vseh 20 odbornikov in g. tajnika. Ko bi se bil jaz ustavil, bil bi gotovo velik tepež nastal, ker bilo je z menoj 12 volilnih mož odbornikov. To je surovost, kakeršne do sedaj jaz nisem doživel. Gosp. F. Kovač bi moral kot župan vedeti, da je volitev 1. javna in prosta, h kateri sme vsak odrasel človek kot poslušalec priti, 2. je hiša, v kateri je volitev, javna, 3. je njegova hiša kréma. Volilci odborniki so se sploh pošteno in hvalevredno obnašali. Skrajni čas je, da se vplivu g. tajnika Š. konec stori, kakor se je pri nas županu F. Kovaču. S.

Z *Dolenjskega*, 22. sept. (Moja pot v Ljubljano in zopet domov.) Ker so se v mestih šole že pričele, napotil sem se tudi jaz 13. sept. s svojimi tremi hčerami v belo Ljubljano, da jih v daljni pouk izročim dekliskemu zavodu pri. gg. uršulinkah. Ta šola ni samo učilnica, ampak je tudi vrla vzgojilnica, katera si prizadeva, izročeno ji

šolsko mladino vsestransko izobražati. Pri poučevanju se ta šola strogo drži učnih črtežev za ljudske šole izdanih po c. kr. naučnem ministerstvu. Kar zadeva ženska ročna dela, vadijo se gojenke najprej onih, katere znati je zlasti gospodinji potrebno. A ko se v tem oziru doseže neka spretnost, uče se gojenke tudi umetnih del. Po želji in določitvi starišev uče se gojenke tudi italijanskega, francoskega in angleškega jezika, godbe na gosli, citre, glasovir in orglje, ter po izvršitvi šolskih let tudi kuharije. Starišem, kateri imajo več gojenk tū v vzgoji, prizadeva to res dokaj stroškov, a vsak želi le dobro svojim otrokom, tako tudi jaz; zato raje sam sebi pritrgujem, da deci dobro storim.

Prijetna je bila pot do glavnega mesta in življenje ondi med znanci. Ko vse opravim, se vrnem proti domu, a krenil sem jo pri „Žegnanem studentu“ na desno, ker sem hotel svoje prijatelje in znanca v Kočevji obiskati. — Kočevsko mesto je prijazno in lepo, šteje blizu do pet tisoč duš. Župnijska ali dekanjska cerkev sv. Jerneja bila je menda leta 1870. kot nerabljiva spoznana; sedanja cerkev, sv. Fabijanu in Sebastijanu posvečena, nekđaj knez Auerspergova kapela, je pa tudi borna in premajhna; treba jo je popraviti ali še bolje podreti ter novo zidati.

Za zidanje nove cerkve imajo Kočevci res že izdelan nov načrt. Prihodnja dekanjska cerkev ima biti zidana v romanskem zlogu ter so troški nove stavbe preračunjeni na 85.000 gld. A kje dobiti toliko svoto? Vendar gospod dekan ne obupuje, ampak trudi se na vse načine, da bi dobil potrebne denarja za zidanje nove cerkve. Bog daj srečo!

Ob mojem bivanju v Kočevji pričenjali so s šolami. Ob 8. uri je preč. gosp. dekan Kresé daroval tiho sv. mašo, s katero je ljudska šola pričenjala novo šolsko leto. Drugi dan so pa imeli gimnazijalci sv. mašo. Pel jo je vis. čast. g. prof. Komljanec. Videlo se je, da so ti dečaki že v gimnaziji, kajti le malo sem jih videl, ki bi bili pri sv. maši na molitvene knjižice molili. Tudi so večinoma stali med sv. mašo; in ko je bilo treba poklekniti pri povzdigovanju, so nekateri le z enim kolenom se ponižali pred svojim Bogom.

Ker sem imel čas, ogledal sem si tudi tako zvano „Fachschule für Holzindustrie“. Delali, likali in izgotovljali so spodaj dečki lične palčke, na drugi strani so dekleta pod nadzorstvom gospice učiteljice pletle jerbasčke raznovrstne oblike in izdelovale še drugo lepotočno blago. V zgornjih prostorih pa izrezujejo in izžagujejo že bolj umetne dela. Prijazno mi je razkazoval gosp. delovodja vse reči. Ogledal sem potem še vrt, kjer lepo raste bekevje, iz katerega šibic pletó toliko lepe reči. Drugi dan videl sem tudi še muzej in gimnazijo, katero je menda gosp. Stampfl iz svojega sezidal.

Iz Kočevja podal sem se čez Stari log na Fužine, tam obiskal tovariša in jo potem ubral s svojim vozičkom proti Vavti vasi. Začudil sem se tū, ko vidim, kako pridno postavljajo mlaje, razobešavajo zastave ter vijejo vence. Šaljivo nagovorim nekatere, vsaj to vendar ne velja meni? Pričakovali so popoldne med tretjo in četrto uro svojega novega gospoda župnika. Opomnil sem ljudi tū in tam, da je to vrlo lepo, ter naj le sijajno in spodobno sprejmó svojega novega duhovnega pastirja, in naj ga lepo slušajo.

Dospelši na svoje stalno domovanje se radostno spominjam vseh dogodbe tega kratkega potovanja ter v duhu vse svoje blage prijatelje hvaležno pozdravljam in jim rečem: Z Bogom!

Iz *velikološkega okraja pri Trebnjem*, 24. sept. Prav prijazen večer smo sinoči imeli. Povabil je bil g. Marko Terbuhovič pl. Schlachtschwert, c. kr. major, na svoj grad Malaloka lepo število odlične gospóde iz obližja, da je v družbi svojih prijateljev praznoval spomin na slavni dan 21. sept. l. 1848., — ko je tako rekoč rešil pogina vojno bana Jelačića, sam sebi pa življenje, ko so ga bile madjarske puntarske straže vjele in na smrt obsodile.

Že 21. sept. na večer sta dva pravcata topa seveda manjega kalibra po dolini proti Trebnjem naznanjala 40letnico rešitve domovine, in rešitve življenja iz rok cesarji in Avstriji sovražnih vstajnikov! Sošli smo se bili pa še-le včeraj, da na dan počitka ložej srčno veselje uživamo. Da so bile napitnice glavne točke, se po sebi razume.

Prvi je napil starosta družbe, g. c. kr. major Smola, grajščak na Vinigorici, ki je bil že tudi l. 1848. vojak. Njegov gladko tekoči nagovor je bil

bolj vojaškega značaja, duh pravega prijateljstva in sočutja je vel iz njega, in končal je z navdušenim „slava“- in „živio“-klici našemu slavljencu.

Drugi je poprijel za besedo gosp. c. kr. okr. sodnik trebanjski, Golia. Povedal nam je najpoprej v lepo dovršeni besedi, kaj prav za prav danes praznujemo. Peljal nas je v duhu nazaj v tužno dobo leta 1848. Povedal nam je, v kakošnem stanju je bila armada bana Jelačića brez pravega orožja, brez zadostne municije, brez vojaške obleke, pa kar je bilo najhujši — brez konjice! V tem kritičnem položaju pošlje Jelačić ban mladega častnika Markota, ki se ni hotel proti svojemu očetu in svojima bratoma vojskovati, ter je prosil premeščenja na bojno polje italijansko k blatnemu jezeru do c. kr. konjice. Dvanajst milj daleč je v svoji vojaški obleki srečno preril do c. kr. kirasirjev. Z ognjevitostjo besedo je navduševal za cesarja, za Jelačića bana, in res so jo k banu potegnili. Nazaj gredé so pa našega junaka Markota sovražne straže vjele, ter je bil obsojen na smrt. Dva nemška častnika sta vendar naprosila sodišče, naj se izvršenje obsodbe odloži, ter reč še enkrat natančno preiskuje, je-li namreč istinito, da je on nagovoril kirasirje, da so jo k banu potegnili. Med tem časom jo je pa g. Marko srečno iz sovražnega tabora k Hrvatom pobrisal. Očividno je tu, da brez tega slavnega čina bi bila armada Jelačićeva izgubljena, kakor ste bili vojni generalov Rotha in Filipoviča! Primerja se ta slučaj lahko rešitvi Dunaja po Poljaku Kolšickýju. — Kaj bi bilo z našo ljubo Avstrijo, vpraša govornik, ko bi ne bil prišel takrat ban Jelačić na Dunaj?

Gromoviti „slava“- in „živio“-klici so jeli doneti ob obmizji našemu cesarju, naši avstrijski vojni, katere odlični sin je bil naš major Marko!

Isto tako smo navdušeno pritrkovali s „slava“- in „živio“-klici g. dr. Smoleju, c. kr. sodniškemu pristavu v Trebnjem, kateri je v prijetno doneči gladki besedi razvijal to, da je Bog obudil v kritičnih položajih narodom in deželam zmirom može buditelje, voditelje in branitelje, kateri so domovino rešili, ter včasih že zelo slabo barčico v varni stan pripeljali, kakor se je to zgodilo l. 1848. Tako naj nas tudi to z vernim neupogljivim upanjem navdaja, da nam bodo tudi v bodočnosti dani možje, ki eodo nepresrašeno branili pred navalom naših sovražnikov ožjo in širjo našo domovino, in da so nam, naj bo svetovni položaj še tako zamotan, gotovo še boljši, srečnejši časi prihranjeni.

S solznimi očmi se je sivi, pa še krepki starček zahvaljeval! Da, ko bi bil še pred 8. meseci zamrl starejši sin g. Teodor živ, — pač bi bilo veselje še popolnejše! V svojih dveh sinovih je najdel ta blagi mož vse svoje veselje, vse svoje življenje. Od kar mu je pa ljubljani sin za kozami v Radovljici umrl, se mu vidi, da se je začel krepki hrast majati, na katerega koreninah srčna tuga glóje. Dokler sta bila dva nositelja njegove ljubezni tu, je ostal še vedno eden, če mu Bog prvega odvzame! Če je pa le eden tukaj — kaj pa, če bi se še ta preselil k materi na boljši svet?!

Ta misel je preskrbnemu očetu — neznosna — ki za svojo deco tako gori! Bog ohrani sivolasega starčka majorja Markota Terbuhoviča in celo družino — S tem besedami smo se razšli, vsak v srcu s to mislijo, da tega lepega večera ne bomo nikdar pozabili!

Dnevne novice.

(Preč. o. Evstahij Ozimek.) frančiškanski provincijal v Ljubljani, praznuje danes krepak na duhu in telesu petdesetletnico, odkar je vsprejel samostansko obleko. Porojen 24. januarja 1817 v Št. Vidu pri Zatičini, vstopil je Jožef Ozimek v red sv. Frančiška 25. septembra 1838 ter storil slovesne obljube 2. februarja 1841. V mašnika po svečen je bil 12. marca 1842. — Po dovršenih študijah bil je v pastirstvu pol leta pri frančiškanski fari v Ljubljani. Leta 1845 postavili so ga predstojnik učiteljem matematike in fizike na domači frančiškanski gimnaziji v Gorici, kjer je deloval kot učitelj in od l. 1859 dalje tudi kot ravnatelj do l. 1885, tedaj skoraj 40 let. Pri učiteljskem svojem poklicu pomagal je vedno rad tudi v dušnem pastirstvu. Po Goriškem in Kranjskem slovi kot ljubljani cerkveni govornik in goreči spovednik. — Pri tem opravljal je imenitne samostanske službe. L. 1859 izvoljen je bil gvardijanom goriškega samostana. L. 1865 postal je bil definator, tri leta kasneje pa provincijal. L. 1871 izvoljen je bil za „custosa

provinciae“ in zopet za gvardijana. L. 1884 preselil se je P. Evstahij v Ljubljano, kjer je bil naslednje leto izvoljen za „vikarja provinciae“ in 7. julija 1886 pa v drugo za provincijala. Za razvitek frančiškanskega reda kranjsko-hrvaške provincije v zadnjih 30 letih gre v prvi vrsti hvala o. Evstahiju Ozimku, ki je zasadil tudi znano „Cvetje z vrtov sv. Frančiška“ ter je vsegdar marljivo in skrbno gojil. Po njegovi in bratov ljubeznivosti vlada po naših krajih ona osrečujoča vzajemnost mej svetno in redovno duhovščino, katera se tolikrat hvalno omenja, in katero je omenjal na godovni dan preč. o. Evstahija (20 t. m.) tudi preč. g. prošt dr. Klofut ar. Hvaležni prosijo svojemu načelniku še mnogo zdravih let sinovi sv. Frančiška. Nič manj pa ne goré zanj tudi drugi slovenski sinovi, hvaležni mu za petdesetletno plodno delovanje ter želé z besedami gosp. prof. Marna, ki jih je govoril 20. t. m., naj bi priprosti habit — danes zlata obleka — postala demantna!

(Štiridesetletnica cesarjeva in naše šole.) Vsem ljudskim in srednjim šolam, katere nameravajo letos meseca decembra praznovati omenjeno obletnico z vkupno slovesno božjo službo ali še drugače, dovolil je minister za bogočastje in pouk, da si smejo izvoliti kot prosti dan soboto 1. ali ponedeljek 3. decembra.

(Iz štajerskega deželnega zbora.) V večerajnji seji se je enoglasno sprejel nastopni predlog poročevalčev: Za zgradbo krajevne železnice mej Radgono in Ljutomerom se dovoli podpora iz deželnih sredstev takó, da prevzame dežela po otvorjenju železnice za 100.000 glđ. prioritetnih in za 100.000 glđ. prvotnih delnic proti temu, da se izdá prioritet k večjemu za tri petine glavnice. — Pri deželno-zborskem poročilu o preosnovi deželnega zdravstva je zahteval poslanec Vošnjak, da se mora deželni odbor ozirati pri podeljevanji podpor za občinske zdravnike tudi na one južnoštajerske okraje, kojih prošnje je vložil govornik že lansko leto. — Pri današnji seji se je pričela proračunska debata.

(Deželni zbor goriški) imel je 17. t. m. svojo tretjo sejo, v kateri po prečitani dolgi vrsti došlih prošenj, ki se izročé dotičnim odsekom, poroča dr. vitez Tonkli v imenu deželnega odbora o nekaterih presežkih v gospodarstvu z deželnim premoženjem ter prosi, naj jih zbor potrdi, ker se zgodi brez ugovora. Dr. Anton Gregorčič poroča v imenu finančnega odseka o računih za l. 1887. in o proračunih za l. 1889. v zadevah šolskega, študentskega in deželno-občinskega zaloga. Proračun študentskega zaloga za l. 1889. kaže, da bode do konca istega leta znašala glavnica Coroninijevih študentskih 16.600 glđ. v obligacijah, ki bodo dajala toliko obresti, da od šolskega leta 1889/90 naprej bota dva dijaka visokošolca dobivala študentske po 300 glđ. na leto za ves čas svojih študij. Vitez Pajer omeni, da študentske, o katerih govori poročilo, so sad plemenitega srca sedanjega deželnega glavarja, ki je svojo plačo obrnil v tako vzvišeni namen, ter vabi poslance, da izrazijo grofu Coroniniju zahvalo v imenu dežele s tem, da vstanejo s sedežev. To se zgodi in deželnemu glavarju izrečena zahvala vpiše v sejni zapisnik. — V četrti seji dné 19. septembra poroča dr. Abram v imenu deželnega odbora o zajemu 42.640 glđ., koje je deželni odbor letos na posodo vzel pri „kreditnem zavodu“ v Trstu zaradi težav, ki so nastale vsled lanske slabe letine in od nje odvisnega počasnega vplačevanja cesarskih davkov in deželnih naklad, ter prosi, naj bi to posojilo zbor potrdil, kar se tudi zgodi. V imenu finančnega odseka poroča A. Nigris o računu deželne gluhomemnice za l. 1887. in o proračunu za l. 1889. Poročevalec omeni, da utegne zapuščina ranjcega vodje And. Pavletiča donesti zavodu blizo 4000 glđ. Baron Locatelli poroča o zalogu za gozdarstvo. Za pogozdovanje Krasa se plačuje iz tega zaloga vsako leto 1000 gl. Vsled poročila peticijskega odseka dovoli se: c. kr. kmetijski družbi 200 glđ. podpore za sadno razstavo na Dunaji; odboru za kopeli na Gradeži odloči se za prihodnje leto 400 gl. podpore in 200 gl. kot stalni donesek vsako leto.

(Stritarjevih zbranih spisov) je izšel 57. snopič, kojemu je vsebina: „Zona“ (konec) pa „Spomini“. S 60. snopičem bode dovršena izdaja Stritarjevih knjižnih del.

(Osobne vesti.) Znani profesor E. Samhaber je danes zapustil Ljubljano ter se podal na svojo

novo službo v Lincu. Srečno pot! — Gosp. Adolf Mulej, večletni župan občine spodnjelogaške, se je prostovoljno odpovedal tej časti.

(Regionalna razstava.) V Celji otvori se dné 26. septembra regionalna razstava za Mali Štajer. Vspored je nastopni: V sredo otvorjenje, v četrtek razstavljenje govedi, ki se ob 8. uri ženejo skozi mesto v razstavo. V petek premovanje govedi. V soboto razstavijo se konji, ki se bodo tudi ob 8. uri peljali skozi mesto na razstavišče. V nedeljo (30. t. m.) dirka, za katero so se posebni načrti izdelali. V ponedeljek, 1. okt., splošnja delitev premij. Da bi se tisti dan opoldne že razstava zaključila, ni misliti, ker utegne še vedno mnogo ogledalcev dohajati. Z razstavo v zvezi je loterija z 20.000 srečkami po 20 kr. v prid razstavi.

(Razpisane službe) na Kranjskem: Dvoje mest c. kr. okrajnega komisarja (začasno), prošnje treba vložiti do 8. oktobra t. l. pri deželni vladi; notarska služba v Žužemberku, prošnje do 18. oktobra t. l. pri c. kr. notarski kamori v Ljubljani; nadučiteljska služba na Vinici s 500 glđ. letne plače, 50 glđ. funkcijske doklade in stanovanjem, prošnje do 20. oktobra t. l. c. kr. šolskemu svetu v Črnomlju; služba diurnista pri c. kr. okrajnem sodišči v Logatci, nastop 1. okt. t. l., mesečna plača 30 glđ; druga učiteljska služba na dvorazrednici v Šmarjeti, plača 450 glđ., prošnje do 10. oktobra t. l. c. kr. okrajnemu šolskemu svetu v Krškem.

(Iz vode rešila) je Marija Rihtar iz Malega Mengša dné 7. julija t. l. z lastno nevarnostjo življenja osemletno deklico Marijo Cizerle, za kar ji je c. kr. deželna vlada priznala darilo 26 glđ. 25 kr.

(Vabilo) k slavnosti blagoslovljenja šolske zastave v Nevljah, v nedeljo 7. oktobra 1888. Vspored: 1. Blagoslovljenje zastave ob 3. uri popoldne. 2. Slavnostni govor. 3. O 40letnici cesarjevi. Pesem; zložil Ivan Zarnik. Deklamuje Katarina Virjent. 4. Slovenska dežela. Deklamuje Stanislava Zarnik. 5. Slovo slovenskega vojaka. Pesem; zložil Ivan Zarnik. Deklamuje Ivan Sušnik. 6. Mladini. Pesem; zložil Ivan Zarnik. Deklamuje Antonija Novak. 7. Razdeljenje knjižice „Cesar Franc Jožef I.“ mej šolsko mladino. 8. Pogoščenje šolske mladine. Mej posameznimi točkami in pri ljudske veselici svira kamniška veteranska godba. S to slavnostjo združi se ob enem splošnja ljudska veselica v proslavo 40letnega vladanja presvetlega cesarja Franc Jožefa I. K tej slavnosti vabi slavno občinstvo šolsko vodstvo.

Raznoterosti.

— Župnik zgorel. Neobičajen slučaj pripetil se je te dni v Chorby na Angleškem. Ondi je umrl katoliški župnik Hawksworth in v torek zvečer prenesli so truplo njegovo zaradi pogreba v cerkev Matere Božje. Okolu krste postavili so prižgane sveče, toda nijednega čuvaja ali paznika. V sredo zjutraj bila je cerkev v plamenu, in pokojnik zgorel je popolnoma.

— Korona kralja Salomona. Sin habeškega kralja Jana slavil je nedavno svojo svatbo s hčerjo kralja etiopskega. Nevesta imela je v dan svatbe na glavi dragoceno korono, koje je, kakor se pripoveduje, daroval kralj Salomon kraljici iz Sabe, ki je prilično prišla k njemu na obisk v Jeruzalem. Etiopski kralji imajo to korono v svoji lasti že osemnajst vekov.

— Ameriška dedščina. Pariški listi poročajo iz Versailles: Govori se tukaj, da je dobil neki stavec imenom Alamayer pismo iz Amerike, v kojem se mu poroča, da ga je imenoval Franc Tausiet, ravnatelj lista „Courier von San Francisco“, ki je umrl dne 8. avgusta v New-Orleansu, svojim glavnim dedičem. Premoženje Tausietovo iznaša 25 milijonov frankov. Alamayer je poprej delal v Ameriki ter je enkrat rešil življenje Tausietu. Tausiet je bil leta 1848 sotrudnik nekega pariškega lista. Leto pozneje se je preselil v Ameriko, kjer je ustanovil svoj list, pozneje pa si pridobil bogate rudokope. — Srečni dedič Alamayer je sedaj star 35 let ter se odpeljal v Ameriko.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo deželnega odbora o trtni uši na Kranjskem.

(Dalje.)

Vstrezaje tej prošnji je c. kr. deželna vlada poslala deželnemu odboru 1 slovenski in 50 nemških iztisov tablic o trtni uši in je zajedno naznanila, da se je h krati poslalo c. kr. okrajnemu glavarstvu v Črnomlju 20 slovenskih in 10 nemških iztisov, da

jih razdeli posestnikom vinogradov ondotnega okraja in da je že leta 1885. okrajno glavarstvo postojinsko prejelo 10 nemških in 40 slovenskih, okrajno glavarstvo krško 10 nemških, 80 slovenskih, litijsko 7 nemških, 25 slovenskih in novomesko 20 nemških in 5 slovenskih iztisov. Deželni odbor je izročene tablice poslal šolskemu vodstvu v Grmu z naročilom, naj jih razdeli pridnim učencem. Z odlokom 30. januarija l. 1888. št. 9139 je deželni odbor naročil šolskemu vodstvu v Grmu, naj stavi svoje nasvete v zadevi spisa in izdaje lahko umevnega pouka o novi zasaditvi vinogradov, katere je trtna uš uničila. Ker je vodja R. Dolencec izjavil, da je pripravljen spisati dotično knjižico, izročil mu je deželni odbor to delo in je zajedno v pojasnilo spisa naročil potrebne slike pri Angererji na Dunaji. Knjižica z naslovom: „Nauk, kako zasajati vinograde z ameriški trtami, da jih trtna uš ne more uničiti,“ je bila zgotovljena in tiskana meseca maja in je deželni odbor dal natisniti 5000 iztisov, za kar se je izplačalo kot honorar 40 gl., tiskarskih troškov 165 gl. 60 kr., za vezanje 40 gl. in za cinkove podobe 19 gl. 79 kr. Vsled razširjevanja trtne uši v posameznih okrajih je sklenil deželni odbor, da se v okrajih krškem 500 iztisov, v okrajih črnomeljskem 200 in v okrajih novomeskem 100 iztisov te knjižice brezplačno razdeli po c. kr. okrajnih glavarstvih. Zajedno se je šoli v Grmu poslalo 300 iztisov in so se porabile različne knjigarne, da bi prevzele prodajo knjižice po 10 kr. Na poznejše vloge poslalo se je okrajnemu glavarstvu črnomaljskemu še 100 in okrajnemu glavarstvu krškemu 500 iztisov. Ker se je med tem časom tudi v vipavskih vinskih krajih pokazala trtna uš, poslal je deželni odbor vsled dotičnih prošelj občinskima predstojništvoma v Podragi 100 in v Šent Vidu 200 iztisov v razdelitev med ondotne vinogradnike. Z ozirom na nevarnost, katera preti po trtni uši vinogradarstvu vse dežele, prosil je deželni odbor c. kr. deželno vladu, naj bi sklicala deželno komisijo za trtno uš. Deželna vlada je vstregla tej prošnji in sklicala komisijo na 12. marca 1888. Iz dotičnega sejnega zapisnika, ki ga je c. kr. deželna vlada izročila deželnemu odboru, je razvidno, da se je komisija zlasti bavila z vprašanjem nasađitve trtnic in vinogradov z ameriški trtami ter je po vsem pritrđila dotičnim sklepom kranjskega deželnega zbora. Razun tega se je priznalo, da je nujno potrebno vpeljati tečaj za cepljenje ali požlahnavanje trt. Z dopisom 4. julija l. 1888, št. 6877 je c. kr. deželna vlada naznanila deželnemu odboru, da je visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo z ukazom 21. junija l. 1888. št. 8593 tudi v davčnem okrajih črnomaljskem naročilo poizvedovati gledé naprave ameriške trtnice in da je o tej zadevi dalo okrajnemu glavarstvu primeren nalog, kako naj postopa. Deželni odbor je to naznanilo hvaležno na znanje vzel in zajedno povdarjal, da se je žal tudi v vipavskem okrajih zasledila trtna uš in da je torej z ozirom na to, ker je ta vinski kraj ločen sam zase in daleč od dolenskega, nujno potrebno, da se v vipavski delini napravi ameriška trtnica.

(Dalje prih.)

Telegrami.

Gradec. 24. septembra. V današnji deželnozborni seji se je vložilo poročilo finančnega odseka o sprejemu deželnega posojila v iznesku dvanajstih milijonov v namen konvertovanja deželnih dolgov. Odsekovi predlogi so slični onim deželnega odbora.

Budimpešta. 25. septembra. Četrti okraj je volil poslancem barona Kaasa (zmerna opozicija).

Novi Sad. 24. septembra. „Zastava“ poroča iz Serajeva, da bo državni finančni minister pl. Kállay tekom meseca oktobra potoval po Bosni.

Berolin. 25. septembra. „Nordd. Allg. Ztg.“ je pooblaščena naznaniti, da se je dnevnik cesarja Friderika objavil brez prejšnje cesarjeve vednosti. Stik obseza vrhu tega tolike pomote, da se mora dvojiti o pristnosti. Posebno je izključeno, da je celi obseg pisal cesar sam, in sicer dan za dnevom pod živimi vtisi. — Bismarck je zvečer dočel.

Atene. 25. septembra. Kakor se govori, zaročil se je grški princ Jurij s hčerjo vojvode Chartresa.

Umrli se:

23. septembra. Teodor Sever, delavče v sin, 8 dni, Poljske ulice št. 38, trismus.

V bolnišnici:

22. septembra. Marija Markovec, gostija, 71 let, vsled raka v želodcu.

Tuji.

23. septembra.

Pri **Matiem**: Gangl, akad. slikar, z Dunaja. — Zibel in Rosada iz Trsta. — Dr. A. Pfeifer, finančni prokurator, iz Trsta. — M. Hamisch, uradnik, iz Metlike. — Saller, stotnik, iz Grada.

Pri **Stonu**: Semen, Speiser, Neuroth z Dunaja. — A. Beck iz Pariza. — K. Magyar, uradnik, iz Budimpešte. — W. Moline iz Anglije. — A. Lončarič iz Sele.

Pri **Južnem kolodvoru**: Egger iz Celoveca. — Grübner in Planušek iz Grada. — Ludovik Tomšchie z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
24.	7. u. zjut.	739.5	6.8	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	736.7	21.2	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	735.8	16.2	■	del. jasno	

Srednja temperatura 14.7°C., za 1.2° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

25. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 50 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16%	82 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 60 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 50 „
Akcije avstr.-ogerske banke	875 „ — „
Kreditne akcije	313 „ 90 „
London	121 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 50 „
Cesarski cekini	5 „ 75 1/2 „
Nemške marke	59 „ 30 „

Dražba vina.

Zaradi opustitve krčmarskega obrta prodalo se bo dne 2. oktobra t. l. pri KRISTOFU v Kamniku na Kranjskem

200 vedrov vina

izborne kvalitete in raznih letnikov potom javne dražbe s posodo ali brez posode. Takoj se plača 10% kupnine, ostali znesek pa v štirinajstih dneh, v koji dobi se mora prevzeti tudi blago.

Kupi se tedaj uljudno vabijo, da pridejo dne 2. oktobra ob 10. uri dopoldne v napominano hišo.

(1) **Janez Cvek.**

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17,

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin naj-novejše oblike namreč:

Monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkvena priprava v ognji pozlati, posrebrni in popravi.

Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal.

➔ Pošilja vsako blago dobro shranjeno in poštnine prosto. ➔ (32)

➔ Staro orodje za popravo naj mi blagovoljijo čč. gg. naročniki, pošiljati nefrankovano. ➔

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

➔ vizitnice ➔

po nizki ceni.

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

➔ zavarovanje življenja. ➔

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbine. Naše življenje odvisno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njenih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi, 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplašal prvi obrok, in ker se vsa uplašana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovaneu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemna zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887 iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25% celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev. Vsa pojasnila daje brezplačno (50)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospeske ulice 12.)

Vsake vrste

jabolka, hruške in češplje sveže in suhe

dobé se po prav primerni ceni v farovžu Želimlje, tik lepe ceste Ljubljana-Kočevje. (2)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkviyo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

➔ Cenike na zahtevanje. ➔

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj bolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popolno pozamentirajo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Fедermadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

➔ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ➔

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Fедermadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

➔ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ➔

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svoje dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilnik s podobami zastonj in franko.